

הורים בכלא בנו של אביטן לווה את מיטפוטו של אביו מתחילתו ועד סופו. הילד נולד בכלא נווה-תרצה, שם מרצה אמו, אורית ארביב עונש של שמונה שנות מאסר.

לפנות לאורית ארביב כדי שהיא תעזור לו להשתקם. אורית אומנם היתה בקשר עם כהן, וכאשר תיכננה את בריחתו של הרצל ביקשה מכהן שיכין את מכונת המילוט. כהן היה מבקר קבוע בדירה שבה התחבא אביטן, אחרי בריחתו מהכלא, בשכונת ג'סי כהן. לדירה הצטרפו אורית ארביב ויעקב שמש, שהיה באותו זמן גם הוא אסיר נמלט. הגברים היו יושבים בדירה שעות ארוכות ומחליפים חוויות על חיי הכלא ועל

זיכוי בטוח אמנון דויד מתלחש לפני הקראת מסק'הדין עם סניגורו, עורך-הדין משה מירוז. דויד היה בטוח בזיכוי והביא את כל בגדיו בתיקייד. אכזבתו היתה איומה. כשהורשע.

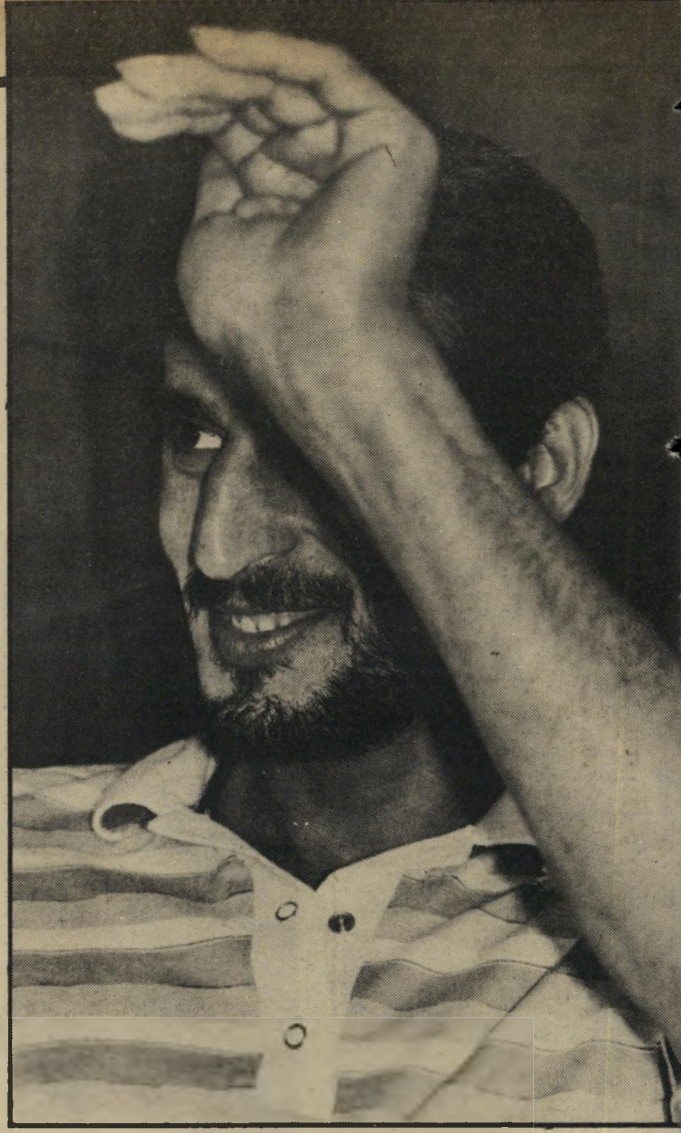
ועל שוד קרן אור. כביתו של אבוטבול מצאה המישטרה חלק מהתכשיטים שנשרדו בקרן אור, ואז היתה מוכנה לעשות עם אבוטבול את העסקה.

אבוטבול גילה כי בפשעים היו מעורבים שני אנשים שכינויים "שייע" ו"קלציוס". מחשב המישטרה העלה כי "קלציוס" הוא כינויו של עבריין בשם משה כהן ו"שייע" הוא כינויו של הרצל אביטן, אחד מראשי העולם התחתון. "קלציוס", כהן, נעצר ונחקר. הוא ניסה להכחיש בתחילה הכל ואף יצא דובר אמת בבדיקה בגלאי השקר. אך אחרי כמה ימים של חקירות מייגעות, נשבר כהן וסיפר הכל. כהן ואבוטבול הפכו עדי-מדינה נגד הרצל אביטן, יעקב שמש ואמנון דויד.

אולם כאשר החלה המישטרה מחפשת אחר אביטן ושמש, כבר לא היו השניים בארץ. הם הצליחו, בעזרת דרכונים מזוייפים, להימלט לצרפת. הרצל אביטן היה מוכר למישטרת-ישראל. מזה שנים הוא צובר עבר פלילי בעבירות רכוש שונות, ולפני כחמש שנים הורשע בשוד בליל ברמת-איב נידון ל-15 שנות מאסר. הוא נשבע אז בבית-המישפט כי הוא חף מפשע, וכי עוד יוכיח זאת. כאשר קיבל חופשה לבקר את אביו החולה, כשהוא מלווה באנשי מישטרה, הצליח לברוח מחלון האמבטיה, להיכנס למכונת מילוט שחיכתה לו, ולהעלים מעיני המישטרה.

את מכונת המילוט הכינו לאביטן אהובת הנאמנה, אורית ארביב, וחברו מבית-הכלא, משה כהן.

כהן, שהפך לבסוף עדי-מדינה העיקרי נגד חבריו, הוא טיפוס מיוחד בין העבריינים. כהן סיים את בית-הספר התיכון, התגייס לצה"ל ושירת ביחידה קרבית. יום אחד, כאשר חזר לביתו, גילה כי גיסו גירש את אחותו ותינוקה מהבית. החייל הצעיר יצא להביא את מכונת-המילוט לאחותו והסתכסך עם

ניפנוף לילד הרצל אביטן נראה שקט מאוד לפני הקראת מסק'הדין. הוא חיבק בחוס את בנו, גורלי-אדם, שהבא לבית-המישפט על-ידי דודתו, אחותה של אורית ארביב.

אבי הקרבן אביו של רוני ניצן לחץ לפני מסק'הדין את ידיהם של אנשי צוות-החקירה אשר פיענחו את הרצח.

הגיס. הוא נשבע כי ינקום בגיסו ויציל את אחותו. בחופשתו הבאה הביא כהן מהצבא רימון רסס צה"לי ומילכד בו את הקטנוע של גיסו. הרימון התפוצץ והגיס נהרג. כהן הועמד לדין על רצח, אך שיכנע את השופטים כי לא התכוון להרוג את גיסו, אלא רק לפצוע אותו. בגלל עברו הנקי ושירותו הצבאי האמינו לו השופטים והרשיעו אותו בהריגה. הוא נידון לתשע שנות מאסר. כבתי-הסוהר שבהם בילה כהן את שש השנים הבאות כחייו, הכיר את כל המי ומי בעולם הפשע. הוא קשר קשרי ידידות עם שמעיה אנג'ל, הרצל אביטן, עמוס מסיקה ועוד רבים אחרים. כאשר הגיע מועד שחרורו, הציע לו אביטן

המישטרה שרויה באפילה. למרות האסירים הרבים שנחקרו, לא נמצאה כל ראיה.

כחודש אחרי הרצח של רוני ניצן, נשדר בית-המלאכה לתכשיטים קרן אור, ברמת גן. באותו זמן לא קישר איש בין שני המקרים. היה זה רק בתחילת פברואר 1982, כאשר נעצר אלי אבוטבול במישטרת גבעתיים בניסיון הרעיל עדי-מדינה, שהמישטרה מצאה את קצהו של החוט.

אבוטבול, עבריין קטן וחסר חשר בות, היה מוכן למסור את כל הידוע לו כדי לזכות בחסינות מהאשמה של ניסיון להרעלה. לשם כך הוא הבטיח למישטרה, כי יספר על רצח רוני ניצן

האסירים והם לא שכחו זאת. קבוצה של אסירים, שנעשה בהם חוקן, פנתה בזמנו לבית-המישפט הגבוה לצדק, כדי לערער על חוקיותו של חוקן כפוי כזה. בית-המישפט הכריז כי אומנם אין הרבר חוקי והעביר ביקורת על מי שכפה את החוקן.

"גם אני שנאתי אותו"

כאשר נרצח ניצן ליד ביתו בראי שוילציון, ב-13 בדצמבר '81, מיקי דה המישטרה את חקירותיה באסירים שהשתחררו ושמרו טינה למפקדי הכלא. אולם שבועות רבים היתה